

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 26**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

975

Tindag.

Käraste,

Tack för ett bra brev, det känns
 nu om du skulle vilja upp
 till intressen för lifvats många
 hundra igår eller vänta något
 att du följt brevets att kalla
 om det. Vet du, jag är så glad att
 du tycker om gymnasiet, ty
 det är nu något som jag tror
 på. Jag har ju all omlämnings, ty
 om jag inte hade varit i Stockholm
 hade jag också gymnasierat. då jag
 var barn hade jag varit blifvit

en uttänlig Besynning. Det är bra
skunt af mig att jag inte tog
till med gymnasiet i egen, så jag
blef dålig i beret, ty det hjälper
för allvar med en stäverat mes-
sage och bod endast hjälpa för en
kort tid. Efter jul har jag försökt
en smula med "mitt system" och
jag tycker att det är härligt, men
det har många andra olägenheter.
Jag tyckte, att då jag gymnasie-
rade på morgonen, så blef jag,
för frätt att arbeta och gjande jag
det på kvällen så kunde jag ej
sofva på natten. Jag skall för-
öka om jag kunde gå upp och

gymnasierade på morgonen
och ligga en stund efter sjöst
för jag upprättade till dess bok
blir färdig. Apogon är den nä-
st har jag alltså influenzen
skripet om och skripet om som
ma Kapitel. Det är väl nycklig-
het, men jag kan inte få det räk-
tigt. Jag hade ett i artiklet som
jag också skref om en traktis-
gänger i olika skilbarhet. Jag
undrar om detta är helt sjuka-
ligt eller om det är olika, som
bildar sig. Jag försöker på
annat, men kommer tillbaka
till detta oöppningsligt oöppningsligt.

Jag förstår ingenting om ägon-
sjukdomar. (Jag tror att jag trod-
de att det inte fanns annat än skorr)
men nu tycker jag att det är bra
skallt att diskutera om inte skorr
för dig bra. Är det nödvändigt? Är det
öfveranstrengning, som har satt
mig i ögat? Tror du att det är gripa
denna del af sjukdomen. Är det
ingen, som råder dig att vara till
en riktig specialist. För se ägon-
nen är allt bra dyrbare och
får man än allt annat. Men om
de här förstå något och du
verkligt blir bättre så är det
väl bäst att vara till. Men

det kan jag nu försäkra, att den
blir nervös och icke kan sova den
ägnat värde. Jag minns, att jag
ett par gånger hade nocca i äg-
nen i Egypten och då måtte jag
ha tvättat den med tv och det
hjälpte. Nej det var snart, jag har
förmunat att ordinera. Jag tving
selna på dig och vedhuggningen,
så att jag blev mycket full i
skottet, den jag lärde den bedröf-
liga händelsen. Nå, nu har jag
aldrig ordinerat vedhuggning
Jag har själv försökt det i minna
maga dagar och jag har aldrig
skänkt om att kunna slipa

dig ända dit. Mina vänner plan-
ner iuskränktat mig till att de
skulle hära in med i Kalkulegros
och hjälpa den nya "elgärningin"
det är både en fin och intressant
nyssla.

Det var rätt att du gick till Paris,
Tack du höra att Otto nu är i
Göteborg och att han sitter hos
Blug på kontorst? Det är ju
ändå väl, bara nu är det Davida
är för stark mot honom. Fuster
Louisa hade brev från Stina Klau
i Mörby i går och hon beskriv
made mig öfver att Davida
tänker sälja Pallas gamla

gröna saker, som hon ärft af
sin svärmor. Hon skulle bara
få 50 Rr. för dem, de skulle
säljas för attas räkning. Klar du
sett dem? Jag minns dem så då-
ligt, jag vet inte om det är något
brevänt med dem, men jag
antur dock att de äro värda
mer än penning. Vill du inte
pröva nästa gång nå den af dig
själf om de några gång kunde
rot på att sälja dem, är det något
med dem, så kunde ja jag köpa
dem. Gud du för något diplo-
matiskt sätt skaffa med i
någon. Louisa tyckte att det var

att det kommer in snart.
i en del av
Kungens Konfektörernas Hus

ett vittigt helgerän att sälja
dem.

Ja drämmen att ästerlandet borde
vintt Rumma ut i England och, vi
borde väl alla så nersinnigare bli li-
ket bästa i England, då vi få en mycket
drottning, ^{prinsessan} Blusfar för renten söt, och
viktigt flickaktig ut, tycker jag, nå-
got af fågelunge, och han ser ut som
en nå stor stor Karl, som fått något
att ha vurd och Anagnit Rose hålla
sig allvarsam för så lycklig som han
är öfver att han är så lustigt hjälps,
Det ligger något af glädje och lycka
öfver denna snyftiska förlofning. Det
är så ovärdigt, då det var vårt Rens
gahus,

nej, detta är midt från förenidlaggen
nu skall jag bli flitig. Det är